

KLINČEK

broj 8

šk. god. 2017./2018.

OŠ Klinča Sela

ŠKOLSKI

LIST

UVODNIK

Dragi čitatelji,

pred vama je novi broj školskog lista. Nadamo se da ćete uživati u temama koje smo vam pripremili u ovom broju.

Naša novinarska ekipa marljivo je radila tijekom školske godine kako bi vam priredila što zanimljiviji broj.

Također, i vas pozivamo da nam se pridružite svojim idejama i radovima u stvaranju novog lista.

Vaši novinari

SADRŽAJ:

• Projekti.....	3
• Natjecanja	5
• Sport	6
• Lidrano	7
• Eko dan.....	13
• Dan škole.....	15
• Noć knjige.....	16
• Intervju.....	18
• Planinari	20

PROJEKTI I AKCIJE

UVOD U E-UČENJE

Započela je edukacija 40 obrazovnih djelatnika naše škole za uvođenje e-učenja kojom će se potaknuti razvoj i implementacija digitalnih sadržaja i ICT-a (informatičko-komunikacijske tehnologije) u nastavi. Nastavnici će ovladati odabranom tehnologijom, CARNet-ovom aplikacijom Loomen/Moodle, programom otvorenog code-a (Open source code) i koristiti ga u nastavi.

U akciji promocije STEM -mBot, predstavnik Croatianmakersa Vlado Lendvaj održao je 3 radionice robotike u našoj školi.

U područnim školama u Kupincu i Repišću s četvrtim razredima te u matičnoj s 12 odabranih učenika petih razreda. Učenici su pokazali veliko zanimanje, ali i snalaženje u programiranju robota, tj. autića.

Gradsko društvo Crvenog križa Jastrebarsko koje sudjeluje na EU projektu za razvoj školskog volontiranja zajedno s malim interventnim timom iz Srednje škole Jastrebarsko prezentirali su našim učenicima 28.svibnja 2018. godine podizanje šatora i pružanje prve pomoći unesrećenima.

Važno je naglasiti da su naši učenici zajedno s učenicima Srednje škole Jastrebarsko prošli tijekom vikenda edukaciju na Sljemeni, svaka grupa vezano uz svoj program.

Najvažnije je da djeca nauče pružati prvu pomoć u slučaju potrebe, da se druže i da sudjeluju u aktivnostima Crvenog križa, istaknula je ravnateljica Gradskog društva Crvenog križa Jastrebarsko **Dunja Vlašić**.

Dan ružičastih majica, 22. veljače 2018.

Božićna priredba

Prije priredbe organiziran je **Božićni humanitarni sajam** u prostorijama naše škole. Sav prikupljen novac namijenjen je za kupnju pribora za crtanje i pisanje za Dječji odjel Klinike za infektivne bolesti "dr. Fran Mihaljević" koji ćemo osobno predati. Klub volontera viših razreda,

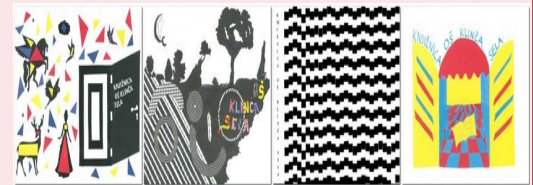
voditeljice Sonje Gjuraš Jovanović uz pomoć Maje Budišćak je organizirao prigodnu tombolu. Eko skupina, voditeljice Irene Horvatinčić, je prodavala kolače i zadnji, ali ne i najmanje važni, su članovi Zelenih knjižničara koji su prodavali radove izrađene na radionicama u knjižnici.

Mjesec hrvatske knjige

U sklopu obilježavanja **Mjeseca hrvatske knjige**, završen je i **Natječaj za najbolje likovno rješenje članske iskaznice školske knjižnice**.

Učenici sedmih razreda vrlo su predano pristupili interpretaciji motiva VRATA KNJIŽNICE i pri tome ostvarili zavidnu razinu originalnosti u likovnom izričaju i pronalaženju odgovarajućeg rješenja na zadane pojedinosti natječaja. Time su jako otežali posao članovima Povjerenstva za odabir najboljeg likovnog rješenja članske iskaznice Školske knjižnice "Klinča Sela" za 2017./2018. školsku godinu (Povjerenstvo: Lana Martinović, Davorka Gorek i Sanja Šušnjara Raić).

Predstava Dno dna za osmaše

Bibliobus

Bibliobusna služba Knjižnica grada Zagreba doputovala je i do naše škole. Knjižnica na kotačima u razdoblju od 2. siječnja do 10. ožujka dolazila je svakih 14 dana (23. 2. i 9. 3.) u 12.00 sati ispred naše škole.

Učenici koji su željeli postati članovi knjižnice na kotačima ispunili su pristupnicu. A oni koji to još nisu učinili, mogu ostale informacije potražiti na mrežnim stranicama Bibliobusne službe KGZ ili pitati knjižničarku!

Dani hrvatskoga jezika

NATJECANJA

Državno natjecanje „Sigurno u prometu“

Od 22. do 25. svibnja 2018. godine u Rovinju je održano Državno natjecanje „Sigurno u prometu“.

Ekipe od po dvije djevojčice i dva dječaka, najbolji iz 21 županije natjecali su se u: poznavanju prometnih znakova, prometnih pravila i propisa testiranjem na računalu vožnji spretnosti upravljanja biciklom na 4 poligona. Novost uvedena ove godine bila je vožnja labirinta kao 4. poligona.

Učenica naše škole Nikolina Komarec prva je iz naše škole kojoj je uspjelo po drugi put se plasirati na Državno natjecanje. Prošle godine je zauzela 26. mjesto. Ove godine u konkurenciji 42 djevojčice

zauzela je 13. mjesto. Bila je najbolje plasirani član ekipe naše županije. Ekipno Zagrebačka županija je zauzela 12. mjesto. Čestitamo Nikolini na ostvarenom uspjehu!

Uspješna županijska natjecanja

Mia Tomić 8. b, drugo mjesto iz engleskog jezika.

Marko Fabijanić 8. b, prvo mjesto iz geografije.

Gabriel Horvatić 7. c, sudjelovao na matematici i geografiji.

Renato Pajas 8. c, šesto mjesto iz biologije.

Sigurno u prometu - domaćini natjecanja 18. 4. 2018. godine

Svoje znanje i vještine iz poznavanja prometnih propisa i upravljanja biciklom na prometnom poligonu pokazali su učenici osnovnih škola Krašića, Jaske, Pisarovine i Klinča Sela.

SPORT

Festival univerzalne sportske škole

Festival univerzalne sportske škole je održan 17. 5. 2018. godine u organizaciji Županijskog školskog sportskog saveza Zagrebačke županije.

Držeći se tradicije, našu školu je predstavljalo 10 učenika od 1. do 4. razreda.

Na Festivalu je sudjelovao 30-tak škola koje su pokazale zavidnu razinu u sportskim aktivnostima različitih karaktera.

Bilo je veoma zanimljivo, dinamično i uzbuđljivo.

Šah - međuopćinsko natjecanje

U petak, 19. siječnja 2018. godine bili smo domaćini Međuopćinskog natjecanja iz šaha. U goste su nam stigli učenici sa svojim voditeljima iz Osnovnih škola Krašića i Jastrebarskog.

Ishod natjecanja je do samog kraja bio vrlo neizvjestan, saznajemo iz razgovora sa sudionicima. U konačnici, Jaskanci zauzimaju prvo, a mi drugo mjesto. Čestitke pobjednicima i puno sreće u nastavku natjecanja na višoj razini!

Futsal—međuopćinsko natjecanje

Natjecanje je održano 13. 4. 2018. godine u OŠ "Vladimir Nazor" u Pisarovini.

Uz domaćina sudjelovale su ekipe iz OŠ Klinča Sela iz Klinča Sela i OŠ Kardinala Alojzija Stepinca iz Krašića.

Prvo mjesto osvojila je ekipa OŠ Klinča Sela, drugo OŠ Vladimira Nazora i treće OŠ Kardinala Alojzija Stepinca.

LIDRANO

Moj ded

Z mojim dedom Milanom
delam kaj on veli,
kad sam z njim,
on mi sreću deli.

Z njim se radujem,
z njim ja živim,
ne bi nigdar rekel,
al' njemu se divim
i smešnim njegovim lasima sivim.

Ima sto let,
zapamti se za tren,
jer on je još uvek
zdrav kaj dren.

Veliki i jaki
kaj ratnik saki,
al' nije saki ded
taki.

Imam deda,
nema ga država,

jer moj je ded

ljudina prava.

Borna Grdiša

Zimska čarolija

Svake godine u isto vrijeme zimska čarolija krene
i pahulje snježne, briježne počinju svoju bajku.

Ove godine dolaze u moje selo proljepšati nam
božićni veo. I ove će godine svojim plesom životinje uto-
nuti u duboki san. Još će nam malo i skratiti dan. Uljepšat
će nam praznike svojim bijelim haljnicama, a kao i sva-
ke godine, kralj i kraljica Pahuljit odabrat će najpahulja-
stiji par. Čula sam da će svojim čarobnim plesom pokriti
dol i brijeg, bit će to onaj pravi snijeg. Djeca će se igrati u
snijegu, a roditelji će se s njima sanjkati na brijegu. Ali
tako nije bilo prošli Božić. Vjetar je sve pahulje rastjerao
svojim vojnicima, a oni su se ipak malo preoteli kontroli.
Vjetar je samo htio zaplesati sa snježnim pahuljama. Ali
nitko se ne želi družiti s njim. Kad Vjetar dođe, svi odu
jer ih on otpuše, ali ne namjerno. No ove će godine snjež-
ne pahulje sigurno doći. Pročulo se da dolaze prvim hlad-
nim oblakom. Snježne i nježne pahulje padat će s neba
dok veseli Božić vreba. Pahulje će stići u ovaj kraj i na-
pravit će spektakl.

Dok čekamo ples pahulja i božićno drvce, pijemo
čaj, a vama čitateljima želim jedan veseli, snježni i bo-
žićni kaj!

Loren Stunja

Kokut

U jednom dvorišću živel je kokut.

On je navek glasno kokurikel.

V hiži se furt čul. Ni spat mi ni v jutro dal.

Navek se pravil važen ze svoji glasom,

dok mu nije dolijala lija i stala mojim

mukama na kraj.

Sad najslajše spim i ne fali mi njegova

popevka.

Rječnik:

kokut – pijetao, dvorišće – dvorište, živel je – živio

je, navek – uvijek, kokurikel – kukurikao, v – u, hiži

– kući, furt- neprestano, čul – čuo, spat – spavati, dal

– dao, pravil – pravio, važen – važan, ze – sa, svoji

– svojim, najslajše – najslade, spim – spavam, fali –

nedostaje, popevka - pjesma

Gabriela Dropuljić

Rujansko jutro

Moji prijatelji Bukva, Tanki i ja smo jednog šarenog rujanskog jutra krenuli u školu. Preko ljeta svi smo se promijenili.

Bukva je dobila novu i šarenu kapu, a Tanki predivnu žutu odjeću. Sigurno se pitate tko su oni? Bukva je drvo, Tanki je list, a ja sam djevojčica. Svi se dobro slažemo. Sutra idemo na izlet. Bukvin ujak Vjetar vozit će nas tamo. Putem smo naišli na lastavicu Crnicu kako u svojem jatru ide na jug. Vidjeli smo i jazavca Juku kako se sprema za zimski san.

Kad smo stigli kući moja mama je bila u voćnjaku. Brala je rumenu ekipu, jabuke. Bilo ih je mnogo; sočnih, slatkih čak i kiselih. Jabuka Rumenka voli da je kušamo, ali druge jabuke samo pomisle na to i za tren su na tlu. To više nije hrana za nas, nego za crva Rika koji je upravo ovuda prolazio. Naravno, opazio je jabuke. Odmah je izvadio nož i vilicu i krenuo jesti. Kada je ubrala jabuke, mama je napravila najbolji džem u cijeloj dolini. Bukva i Tanki krenuli su svojim kućama, u šumu. Otišla sam na spavnje. Sve je bilo tiho osim Vjetra koji je dodirivao grane Bukve i zadovoljno nosio Tankog na svojim hladnim, ali nježnim rukama.

Ah!... Ovaj dan bio je lijep. Nadam se da ću ga ponoviti. Ako ne, ponovit ću ga jedino u svojim snovima.

Nika Pustaj

Ljubav prema domovini ništa ne može zamijeniti

Slavica Fabijanić rođena je 13. kolovoza 1948. godine u malom selu Skender Brdu, pokraj Pesarovine. Život ju nije mazio još od djetinjstva. Živjela je u siromašnoj obitelji te je već s devetnaest godina napustila domovinu kako bi osigurala normalan život. To je i uspjela, te je danas ponovno u svojoj domovini i vrlo je sretna. Koliko je težak život izvan domovine, koji su razlozi velikog iseljavanja nekada i danas, doznali smo u ovom razgovoru.

Možete li поближе opisati svoje djetinjstvo, život u svom selu i svojoj obitelji?

Mogu, naravno. Živjela sam s roditeljima, trima

sestrama i dvojicom braće u maloj drvenoj kućici kakve su tada svi imali. Bilo je tijesno jer, kako sam rekla, bilo nas je osmero.

Moj tata radio je u Zagrebu, a kasnije u Austriji i posjećivao nas je samo jednom mjesečno, pa nisam puno vremena provodila s njim. Živjeli smo teško, u vrlo zabačenoj sredini gdje nije bilo struje ni vode, a niti autobusa. Zato smo svakoga dana u školu pješaćili 6 km u samo jednom smjeru. Pohađala sam školu u Lijevom Sredičku i završila samo šest razreda osnovne škole jer ih više nije niti bilo.

Mi, djeca, kod kuće smo puno pomagali na poljoprivredi. Imali smo puno životinja; krave, konje, kokoši, pure i svinje. Od toga smo živjeli prodajući razne proizvode na tržnicama. Majka nam je uglavnom sama izrađivala odjeću i torbe za školu, a i tata je ponešto znao kupiti u Austriji.

Kad sam već bila malo starija i kad smo konačno dobili struju i vodu, tata je čak kupio i donio kući radio. Sjećam se naše neizmjerne radosti i čuđenja kad se to dogodilo. To danas ne možete zamisliti.

Živjeli ste u socijalističkom uređenju tadašnje ja žena u društvu u Hrvatskoj i Njemačkoj? države. Kako je to na vas utjecalo?

Mogu reći da je dosta utjecalo. Sjećam se jedne zgo-
de kad smo idući u školu neke radnike na cesti umje-
sto propisanim pozdravom „zdravo“, pozdravili
„hvaljen Isus i Marija“. Zbog toga smo, kad su ti
radnici to rekli našoj učiteljici, od nje dobili batine.
Znali smo ih dobivati često, zbog najmanjih sitnica.
To je tada bilo dozvoljeno.

**Kako ste se odlučili napustiti svoj dom i otići ži-
vjeti u Njemačku? Je li to bila velika promjena?**

Kako mi je tata radio u Austriji, a teta u Njemačkoj,
nisam to smatrala nečim neobičnim. Htjela sam otići
samo na par mjeseci ili možda i par godina kako bih
zaradila nešto novca. No, svidjelo mi se i spletom
okolnosti ostala sam tamo do svoje mirovine.

Još je jedna moja sestra otišla i ostala u Njemačkoj
do mirovine, a jedna se vratila kući nakon par godi-
na.

Naravno da je takvo nešto velika promjena i da mi je
na početku bilo jako teško. Došla sam u tuđu državu,
odvojena od obitelji, ne znajući ništa njemačkog je-
zika. Njemačko je društvo bilo razvijenije i moderni-
je. Sve sam te promjene ipak brzo prihvatila i Nje-
mačka mi je postala drugi dom.

Kakva je u to vrijeme bila razlika između položa-

Položaj žena u društvu je tada u Njemačkoj bio bolji.

Već sam rekla kako je ovdje u Hrvatskoj moj otac
išao na posao i zarađivao novac, a majka je bila s
nama kod kuće, brinula se za nas i radila na poljopri-
vredi. Tako je bilo u mnogim obiteljima. Iako nije
bilo puno drugih razlika ili strogih ograničenja, u
Njemačkoj smo ipak bile slobodnije i imale više mo-
gućnosti. Ondje su u ono vrijeme i žene radile i zara-
đivale, a bile su uključene i u politiku. Sjećam se da
sam s prijateljicama Hrvaticama, ali i Njemicama
dosta novca trošila na modu i odjeću, poput današ-
njih djevojaka. Često smo navečer izlazile na pleso-
ve i zabave i dobro se provodile.

**Slavica Fabijanić (lijevo na slici) u mladim danima
sa sestrom na zabavi**

Kako ste upoznali svog supruga i kako je dalje tekao vaš život? velikim njemačkim gradovima sa stanovništvom iz svih krajeva svijeta može biti zanimljiv i dinamičan.

Svog supruga Ivana upoznala sam na jednoj od spomenutih zabava. On je također došao živjeti u Njemačku u vrijeme kad i ja. Upoznala sam puno ljudi iz različitih država i kultura. Svakodnevnice su mi prolazile uobičajeno i mirno.

Kad smo se upoznali, shvatili smo da zapravo u Hrvatskoj nismo živjeli daleko jedno od drugoga. Vjenčali smo se ovdje u njegovom selu Stankovu, a nakon toga smo nastavili život u Njemačkoj. Dobili smo sina Darka 1972. godine u Baden-Badenu, koji je odrastao sa suprugovim ocem i majkom. Često smo dolazili posjetiti ga, u početku skoro svakoga vikenda, osim kad bi nas neki posao spriječio.

Tako smo im pomogli izgraditi potpuno novu kuću u koju su se ubrzo uselili. Kasnije se nije događalo ništa posebno. Mogu reći da mi je ostatak života prošao vrlo lijepo i dobro. Nastavila sam raditi sve do svoje mirovine.

Što ste sve radili i gdje ste bili zaposleni? Kakav je svakodnevni život u Njemačkoj?

Radila sam puno poslova i živjela sam u puno gradova. Najviše poslova i gradova promijenila sam u početku kad sam tek došla. Živjela sam u Frankfurtu, Herrenalbu, Münchenu i u još nekoliko gradova. Radila sam i u tvornici satova, kasnije kao sobarica u hotelu i na kraju kao čistačica u bolnici. Nemam što posebno reći o svakodnevnom životu. Život u

S kolegicama na poslu

Kada ste otišli u mirovinu i kako to da ste se odlučili vratiti u Hrvatsku?

Otišla sam u mirovinu 2011. godine. U Njemačkoj sam se naradila puno, imam čak 43 godine radnog staža.

Odlučila sam se vratiti ovdje prije svega jer volim svoju djecu i unučad, te im želim pomoći dok još mogu. Vratila sam se i jer volim svoju zemlju Hrvatsku i svoj dom i mislim da ću se u njemu sada najbolje odmoriti.

Mislim i da mi taj osjećaj sigurnosti u svom domu i ljubavi prema domovini ništa ne može zamijeniti.

Slavica Fabijanić s unucima

ako je to moguće. Neka uče svoju djecu u inozemstvu govoriti hrvatski jezik i čuvati kulturu. Možda se jednom ta djeca vrate i ovdje ulože znanje koje su ondje stekli. Rekla bih im da se nigdje neće osjećati bolje i sretnije i da nigdje neće biti cjenjeniji nego u svojoj domovini.

Marko Fabijanić

Što mislite o iseljavanju mladih iz Hrvatske? Jesu li razlozi isti kao i u vaše vrijeme?

O tome je teško govoriti. Mislim da je danas iseljavanje veći problem nego tada jer danas dosta ljudi odlazi trajno, a i većinom odlaze mladi. Mladi su odlazili i prije, samo što mislim da smo mi više zadržavali svoju kulturu i da nas se više vratilo nego što će se vratiti današnjih iseljenika. Razlozi iseljavanja u vrijeme kad sam ja iseljavala i sada su vrlo slični. Svi oni koji iseljavaju žele si osigurati egzistenciju i bolji život isto kao i mi u ono vrijeme. Mnogi su ratovi na ovom prostoru uzrokovali takvo stanje. Mislim da je za mnogo toga kriva politika, ali ne treba nju potpuno kriviti.

Što biste poručili svima koji iseljavaju, pogotovo mladima?

Želim poručiti društvu općenito da mora biti optimističnije te da ono mora početi dobro graditi svoju domovinu, a onda će se uključiti i politika! Svima koji iseljavaju želim poručiti neka se jednom vrate,

Hrvatska kakvu želim

U današnje vrijeme cijelo je hrvatsko društvo jako pesimistično. Mediji, politika, građani... Svi samo govore i razmišljaju o nekim crnim predviđanjima. Krize, kriminal, korupcija u politici, propast gospodarstva, iseljavanje mladih, sve ih to muči. Mislim da turisti iz stranih zemalja bolje razmišljaju o Hrvatskoj nego sami njezini građani. To je loše! Ne mogu to više slušati jer ja o Hrvatskoj tako loše ne mislim. Dosta je bilo pesimizma, tako se još više dovodimo u propast.

Pa pogledajmo samo što sve imamo! Imamo jednu od najljepših i najbogatijih država na svijetu. Imamo bogatstvo šuma i voda, prekrasno more, netaknute dijelove prirode i nacionalne parkove, nepregledna slavonska polja i bogatu povijest i kulturu. Iskoristimo sve to, ali ne na način da ćemo sve iscrpiti i uništiti, nego na kvalitetan i dobar način.

Drago mi je što danas sve više mladih, optimističnih i poduzetnih ljudi poput Mate Rimca to prepoznaje i uzima stvari u svoje ruke. Naravno, nije on jedini, takvih ljudi ima sve više. Oni, odnosno svi mi mladi uskoro ćemo potpuno preuzeti ovu zemlju i mislim da zbog toga dolaze neka bolja vremena.

U budućnosti vidim neku novu, bolju Hrvatsku, dobro razvijenu i uklopljenu među najbolje države Europske unije. Želim živjeti u jednom takvom razvijenom, modernom, tolerantnom društvu koje optimistično gleda prema naprijed i iskorištava sve svoje potencijale.

Naša škola obilježila je 17. travnja 2018. Integrirani eko dan pod nazivom Demokracija, društvene i klimatske promjene.

Niži razredi imali su priliku pogledati predstavu Velika staklena avantura koju su osmislile i odglumile Tina Orlandi i Martina Čvek s ciljem pobuđivanja interesa za ekologiju i razvijanja ekološke svijesti učenika.

Posebno za učenike nižih razreda u knjižnici je predstavljen projekt Knjižnica sjemena u kojem su učenici sudjelovali u razmjeni sjemena autohtonih vrsta koje su zatim posadili i savladali veliki korak na putu prema samostalnoj proizvodnji zdrave hrane.

Učenici viših razreda pogledali su u knjižnici film Sjeme slobode koji priča priču o sjemenu kao tradicijskom bogatstvu raznolikosti vrsta i načina uzgoja do patentiranja sjemena u svrhu monopolizacije globalnog sustava proizvodnje hrane.

Pozvali smo u goste Gordanu Dragičević, permakulturnu dizajnericu, tradicijsku i ekoaktivisticu da nam pojasni u kakvom su odnosu i suodnosu demokracija, društvene i klimatske

promjene. Ima li demokracija izravnu vezu s klimatskim promjenama, mogu li urbani vrtovi biti odgovor na globalno zatopljenje? Što povezuje pojmove pravedne lokalne zajednice, postfosilnog društva i održivog razvoja?

Vrijeme je brzo prošlo, tako i druženje s našom gošćom koja nam je govorila o zajednici kao odgovoru na klimatske promjene, te nas je inspirirala da nastavimo učiti i djelovati za budućnost kakvu želimo živjeti.

Učenici viših razreda sudjelovali su u brojnim radionicama: istraživanje društvenih i klimatskih promjena, prezentiranje radova, gledanje filmova, uređivanje školskog okoliša i dr.

Korak u budućnost

Svaki dan je novi dan, svaki dan je budućnost, ne možemo predvidjeti što će se biti sutra. Ljudi često misle da mogu predvidjeti budućnost, ali to je uvijek laž. Svakodnevno se rade i planiraju nove stvari koje će nam pomoći u skorijoj budućnosti. Izmišljaju se razne potrebne i nepotrebne stvari. Nažalost, svakim danom ljudi sve više zagađuju naš planet i teško je zamisliti kako će Zemlja izgledati u bližoj budućnosti ako se ovako nastaviti zagađivati. U budućnosti je vrlo moguće nestajanje fosilnih goriva i drugih bitnih stavki u životu. Već sada je potrebno tražiti nove izvore za energiju koji će zamijeniti nestale obnovljive izvore. Vrlo je moguće da će se automobili i druga prijevozna sredstva pokretati pomoću etanola i metanola. Ljude bi mogli zamijeniti roboti u raznim teškim poslovima. Svi ljudi će živjeti u zgradama i sela, poljoprivreda i šume uopće neće postojati. Sva hrana bi se dobivala umjetno i ljudi bi tom hranom jako narušavali svoje zdravlje. Skoro svi ljudi bi konzumirali cigarete i one bi postale normalne. Željeznice, zračne luke i ceste bi se potpuno unaprijedile. Na velike udaljenosti bi se moglo doći vrlo brzo. Razvijene države će se zainteresirati za detaljnije istraživanje svemira i dati u potragu za novim planetom s mogućim uvjetima za život koji se već dugo traži. U budućnosti će biti život dosta lošiji ako gledamo logički. Ljudi previše iskorištavaju prirodu i njezinu ljepotu za vlastite potrebe i tako je uništavaju. Ako želimo lijepu i normalnu Zemlju, moramo potpuno promijeniti naš stav i pogled na prirodu.

Mihael Pleše

EKO TEMA: BILJKE U NAŠOJ ŠKOLI

Šeflera

ROD: *Schefflera*

VRSTA: *Araliaceae*

KARAKTERISTIKE: dlanasti tamnozeleni listovi, 7-8 ovalnih listića na dugoj peteljci

STANIŠTE: Australija i Novi Zeland

Kućna paprat

ROD: *Neprolepis*

VRSTA: *Neprolepis exaltata*

KARAKTERISTIKE: listovi rastu direktno

iz zemlje, mogu narasti do 250 cm, svaki

listić je ušiljen i dug 2 – 8 cm

STANIŠTE: područje šuma i močvara Afrike, Južne i Srednje Amerike

Zeleni ljljan

ROD: *Chlorophytum*

VRSTA: *Chlorophytum comosum*

KARAKTERISTIKE: veliki zeleni bijeli

izduženi listovi, mogu narasti i do 60 cm

STANIŠTE: tropski dijelovi Afrike

Sobni puzavac (Scindapsus)

ROD: *Epipremnum*

VRSTA: *Epipremnum aureum*

KARAKTERISTIKE: penjačica, zeleni srcoliki listovi, naraste i do 2 m kao sobna biljka

STANIŠTE: zemlje Dalekog istoka i Australija

Sobni filodendron

ROD: *Philodendron*

VRSTA: *Monstera deliciosa*

KARAKTERISTIKE: veliki rupičasti listovi

STANIŠTE: tropski dijelovi Amerike

Sablja

ROD: *Sansevieria*

VRSTA: *Sansevieria trifasciata*

KARAKTERISTIKE: zimzelena biljka iz porodice šparogovki, mesnati, okomiti i sabljasti listovi mogu narasti do 90 cm

STANIŠTE: tropski dijelovi zapadne Afrike

Ukrasna trava

ROD: *Cortaderia*

VRSTA: *Cortaderia salloana*

KARAKTERISTIKE: dugi, uski, povijeni listovi, rastu do 80 cm

STANIŠTE: Južna Amerika

DAN ŠKOLE

Dan škole

10. svibnja 2018.

Predstavljanje izvanškolskih i izvannastavnih aktivnosti, aktivnosti društava, klubova i drugih aktivnosti u kojima sudjeluju naši učenici.

Gimnastika

Hrvanje

Karate

Taekwondo

Mali muzički atelje

Dobrovoljno vatrogasno društvo Klinča Sela

Konjički klub „AS Klinča Sela“

Klinčaselske mažoretkinje

Sigurno u prometu i Školske prometne jedinice - pokazne aktivnosti

Šahovsko prvenstvo

Potezanje konopa

Nogomet - ekipno prvenstvo

Gitaristički ansambl grada Samobora

Noć knjige

Iza nas je još jedna Noć knjige koju smo obilježili bogatim programom. Kao što smo već najavili, ovogodišnja tema bila je Budućnost knjige.

Za sve učenike nižih razreda matične i područnih škola organizirana je lutkarska predstava Očko Čitaćirko koja djecu potiče na čitanje, ljubav prema materinjem jeziku i knjizi, također poučava o važnosti suradnje i tolerancije s naglaskom na vlastito kreativno izražavanje.

Očko Čitaćirko osim čitanja voli pjevanje i recitiranje, a naročito sakupljanje mudrih izreka, interesantnih rečenica ili odlomaka iz knjiga koje je pročitao, što sve prepisuje u svoju debelu bilježnicu, takozvanu "Kupusaru", autorica i izvođačica je Neda Marović Turković.

Također za učenike trećih i četvrtih razreda organizirano je predstavljanje e-knjige Zbirke priča i pjesama učenika trećih razreda nastalih kao rezultat nastavne jedinice knjižnično informacijske pismenosti, put od autora do čitatelja koja objašnjava procese nastanka knjige i trećima je učiteljica Mirela Lež Bedeniković predstavila projekt u sklopu eTwinninga „Od ideje do slikovnice“ koji je rezultirao dvjema slikovnicama *Bolesni lav i Kraljeva kći*.

Učenici nižih razreda uživali su u radionici logopedice Davorke Gorek „Kockice koje pričaju priču“, namijenjenu razvoju jezičnih sposobnosti učenika.

Učenici viših razreda sudjelovali su u debati Knjižnica - budućnosti bez tiskanih knjiga. Dotaknuli su se pitanja sudbine tiskanih knjiga, prednosti i nedostataka elektronskih knjiga, iznosili su svoja zapažanja i mišljenja. Jedan od najvažnijih zaključaka debate bio je da nije važno u kojem obliku su knjige, da to ovisi o željama i navikama onoga koji čita, nego je najvažnije čitati.

Slijedili su učenički nastupi gdje su učenici čitali poeziju uz glazbenu pratnju, posebno istaknut nastup bio je monolog Antonije Juraj Evolucija Calpurnije tate prema istoimenoj knjizi JacQueline Kelly, kojim je predstavila školu na međuopćinskoj razini smotre LiDraNo 2018.

Potom su učenici sudjelovali u stvaralačkim poetskim radionicama (kaligram, akrostih, činkvina, pjesma na jedno slovo) koje su moderirali Željko Jerečić, Nevenka Drlje i Ana Horvatić.

Nose me noge lagane

Onamo kamo često idem.

Ćutim kako me zovu.

Knjige, moje prijateljice

Nježno me k sebi vuku

I onda kada nisam sasvim svoja

Glasne su i mudre

Evo, stižem, knjigo moja!

Lirika leta

Leti lastavica ludim letom,

labud luduje.

Lagani leptir livadom leprša,

lopoč lijeno leži.

Lahor lomi laki list,

luna lagano luta, luta...

ŠKOLA

LIJEPA, NOVA

UČENJE, DRUŽENJE, DIJELJENJE

OBRAZUJEMO SE SVAKI DAN

PRIJATELJSTVO

Činkvine

KUĆA

STARA, DRVENA

RASPADA SE, TRULI, PROPADA

KUĆA IZ MOGA DJETINJSTVA

SJEĆANJA

PJESMA

DOMOLJUBNA, OSJEĆAJNA

PLAKANJE, POŠTIVANJE, RAZMIŠLJANJE

NOSIM JE U SRCU

POEZIJA

Prijateljstvo

Prijateljstvo je kada se s najboljim prijateljem zabavljaš.

Raduje te svaki trenutak vaše vesele igre.

I zajedno trčite prekrasnim cvjetnim livadama.

Jako volite zajedničko gledanje crtanih filmova uz grickalice.

Ako se posvađate, brzo se pomirite te nastavite svoje prijateljstvo.

Tako lijepo igrate nogomet i slažete LEGO kocke.

Evo i vaše najdraže igre—skrivača.

Ljubav snažno veže tebe i tvog najboljeg prijatelja.

S njim svakog dana pišeš domaću zadaću i marljivo učiš.

Tek kad s njime slušaš omiljene pjesme, nastane prava radost.

Voliš s njime otići na ukusni sladoled, slasnu kremšnitu i pizzu.

O, kako je dobro imati pravog prijatelja.

Intervju s Marijem Budiščakom, pjevačem grupe Begini.

“Begini su moja druga obitelj”

Grupa „Begini“ s pjevačem Marijem Budiščakom počela je djelovati 2002. godine. Prije toga Mario je pohađao OŠ Klinča Sela i Srednju školu Jastrebarsko. U mlađim danima bavio se sportom i neko vrijeme išao u Glazbenu školu u Jastrebarskom. Trenutno vodi 3 tvrtke u kojima je zaposleno 30-ak ljudi. Prvi album grupe „Begini“ s pjevačem Marijem izdan je 2009. godine u suradnji s Darkom Derviševićem, Jerrijem Grcevich i TS „Gazde“.

Pohađali ste Osnovnu školu Klinča Sela. Kakva su vaša sjećanja na školu?

Moram priznati da su sva sjećanja na školu bila odlična, vrhunska, sve pohvale profesorima. Kada sam sa znanjem iz osnovne škole došao u srednju školu, prvu godinu sam razvaljivao. Sve pohvale učiteljima iz Klinče.

Jeste li već tada pokazivali želju za stvaranjem glazbe?

Pa iskreno, ja sam imao nekoliko faza u glazbenom životu. Djed mi je svirao, otac mi je svirao. Nakon toga sam ja počeo svirati klavijature u glazbenoj školi. Nakon dvije godine to sam prekinuo i počeo se baviti sportom i tek negdje u srednjoj školi primio tamburu i počeo svirati.

Što za vas znači glazba?

Glazba je za mene sve, to je jedan životni stil, životni put. Definitivno bih preporučio svakoj mladoj osobi da proba živjeti glazbu.

Koji glazbenici su vam bili uzor?

U vrijeme kada sam počeo svirati tamburu, definitivno su to bili Zlatni dukati i Gazde.

U to vrijeme jedan veliki uzor, a danas preko tridesetak koncerata odsviramo zajedno s njima.

Stvarno jedna je velika čast da smo imali prilike zajedno svirati i pjevati.

Na koje ste prepreke nailazili na početku karijere?

Pa kao i u svakom poslu i glazba ima svojih dobrih i loših strana. Definitivno svaki početak je težak, ali uvijek kažem da nikad ne treba posustati i misliti da je gotovo. Ako neka pjesma ne prođe dobro, snimi se nova koja bude bolja. Uvijek ima a, b, ili c varijanta. Samo ne odustati.

Je li se ponekad teško uskladiti s dečkima iz grupe?

Da, ponekad je teško. U našem bendu vlada potpuna demokracija, nekada je to dobro, a nekada nije. Svatko ima svoje želje, vizije. Svi u bendu ne razmišljaju na isti način i tu postoji jako puno razlika. Svakako, potreban je jedan čovjek koji će reći „ovo je dobro“ ili „nije dobro“. Potreban je netko s iskustvom da se onda tako i pravilno odradi.

Polako ste postajali sve popularniji, koji album ili pjesma su bili prekretnica prema slavi?

Definitivno pjesma „Obriši suze“ u kojoj surađujemo s Ivanom Zakom. Kada je on napisao prvu pjesmu, pomislili smo da je to taj ton, ta pjesma koja nama odgovara i krenuli smo tim putem.

Tko vam inače piše tekstove pjesama?

Na našem prvom albumu tekstove je radio Darko Dervišević, inače čovjek koji je poznat po suradnji sa Zvonkom Bogdanom. Nakon toga nam je počeo pisati Ivan Zak i napisao pjesme za album „Za sve moje bivše“ koji je bio najprodavaniji 2014. godine. Nakon njega nekoliko pjesama je napisala i Antonija Šola.

Putujete na brojne koncerte i turneje, je li teško uskladiti vrijeme za obitelj i posao?

Uz glazbu kojom se bavim imam tri tvrtke o kojima brinem i skoro trideset ljudi zaposleno i obitelj, naravno. Osjete se posljedice, netko mora patiti, negdje se to mora vidjeti. Nažalost, dosta smo na putu, ovaj vikend smo došli iz Austrije, ali mi je bitno da moja obitelj i ljudi kojima sam okružen imaju razumijevanja za moj posao.

Kakav je osjećaj biti na pozornici?

Teško je opisati, pozornica je prostor pun emocija i jednom kada se dođe nastupati pred trideset tisuća ljudi na neki trg u neki grad, definitivno to stvara neki adrenalin koji se ne može platiti novcem.

Kako se nosite s obožavateljicama?

Pa ugodno je to, uvijek popričamo, fotografiramo se, razgovaramo o novim i starim pjesmama. Svakako je ugodno.

Razmišljate li o solo karijeri?

Pa bilo je puno tih upita, zašto ne solo, zašto ne ovako, zašto ne onako“. Jednostavno ja sam krenuo od prvog dana u tom bendu, Begini su moja druga obitelj i zasad se ne vidim u solo karijeri.

Što biste poručili mladima koji žele biti glazbenici?

Želim poručiti da slušaju svoje roditelje i da se probaju baviti glazbom, na bilo koji način, bile to gitare, klavijature ili tambure. Da vide taj dio života, i da se ponovno rodim, opet bih se bavio glazbom.

Nataša Bošković

POSJETI I PUTOVANJA

Mali planinari OŠ „Klinča Sela“

osvojili Veliki Zavižan (1676 m), Veliku kosu (1622 m) i Vučjak (1644 mnv)

U nedjelju, 20. svibnja 2018. HPD Jastrebarsko organiziralo je izlet na Sjeverni Velebit za djecu i roditelje naše škole koji su se odazvali u velikom broju. U vođenju i organizaciji puta pomogli su iskusni vodiči, a ulaznice za NP Sjeverni Velebit i Kuću Velebita osigurala je naša Općina.

Ujedno je to bio i završetak Male planinarske škole za trećaše i četvrtaše koji su od početka školske godine marljivo učili i stjecali nova znanja o planinama, planinarenju i ponašanju u planini.

Iznenadila nas je nova **Kuću Velebita** - informacijski centar za posjetitelje Nacionalnog parka Sjeverni Velebit koja je smještena u selu **Krasnu**, jednom od naših najvećih planinskih naselja.

Postav Kuće Velebita proteže se na četiri etaže i obuhvaća nekoliko tematskih cjelina koje se međusobno isprepliću i prožimaju i prikazuju bogatstvo Velebita, njegovu raznolikost te kulturnu i prirodnu vrijednost.

U Kući Velebita upoznali smo se na zanimljiv, virtualan način s dijelom te raznolikosti – raznim kukcima i pticama, velikim zvijerima, endemičnim biljnim vrstama prilagođenima ekstremnim životnim uvjetima, specifičnim krškim krajobrazom, klimom i geologijom.

Posebna priča je podzemlje - duboke jame u kojima obitava čitav jedan posebni svijet specifične faune koja se morala prilagoditi životu u mraku. Čovjeka je to podzemlje konstantno intrigiralo pa je počeo detaljnije istraživati... Osobita atrakcija je spuštanje u jamu kroz poseban lift.

Naš drugi cilj bila je prava priroda Sjevernog Velebita: Velebitki botanički vrt, Vrh Veliki Zavižan, Zavižanska kosa, planinarski dom Zavižan, meteorološka postaja Zavižan i vrh Vučjak.

Vrt se nalazi na nadmorskoj visini od 1480 metara, a u njegovu središnjem dijelu nalazi se Balinovačka ponikva oko koje vodi kružna kamenita staza duga 600 metara. S nje se jedna skupina uspjela planinarskom stazom na vrh - Veliku kosu (1622 m n.v.), a druga na Veliki Zavižan (1676 m n.v.). Nakon kratkog odmora u planinarskoj kući Zavižan osvojen je i Vučjak.

Bilo mi je super. Mnogo toga sam naučila i zabavila se. Najviše mi se je sviđao pogled na more i Velebitki botanički vrt (Nika Pustaj)

Ovo mi je bio jako super izlet. Najljepše mi je bilo kada smo išli u Kuću Velebita i na Veliki Zavižan (Dorijan Roščić)

Bilo je sjajno jer smo se popeli na visinu od 1644 m. Imali smo pogled na more, Italiju i Veliki Zavižan (Mihael Falica)

Najbolje mi je bilo kada smo bili na vrhu i vidjeli more, a jako mi se svidjelo kada smo se uspinjali po stijenama (Mihaela Suša)

Kuća Velebita je bila vrlo zanimljiva, a za tako malo vremena sam naučila skoro sve o planinama. Uspon na Veliki Zavižan bio je lagan, a pogled prema moru bio je lijep i ugodan. Prolazak kroz Botanički vrt bio je čaroban. Kada smo došli u dom, vidjeli smo poskoka, koji je jeziv, ali sladak. Nasuprot domu je bila Zavižanska kosa. Ovo je bilo najljepše putovanje na cijelom svijetu... (Tara Pečić)

Na planini je zakon, a svidio mi se i veliki ventilator u Kući Velebita (Karlo Jurmanović)

Super mi je bilo spuštanje u Lukinu jamu liftom, a posebno lijepo penjanje na Veliki Zavižan i šetnja po Botaničkom vrtu. Vratila sam se vesela...(Jana Omerinović)

Najviše mi se sviđa uspinjanje po stijenama (Sven Pružinec)

Jako mi se svidjela Kuća Velebita jer sam vidjela puno životinja i prirodu Velebita pomoću 3D naočala. Upoznali smo se s ljepotama RH, vidjeli planinu i more, a i grudali smo se na putu gore. (Eva Krištić)

U Kući Velebita je prekrasno. Sve je prikazano uz pomoć tehnologije. A na Velikom Zavižanu i Botaničkom vrtu smo to stvarno vidjeli i to Velebit čini divnim (Karolina Šoški)
Volim planinariti i ovaj put mi je bilo prelijepo. Dok smo se penjali na vrhove, vidjela sam puno toga što smo učili. U Domu na Zavižanu vidjela sam i mrtvog poskoka u boci. Na kraju smo se popeli još na Vučjak i dobili priznanja od HPD Jastrebarsko (Ana Maretić)

Voditeljica Planinarsko- ekološke skupine: **Željka Ivošević**

POSJETI I PUTOVANJA

Naši planinari posjetili su Konjički klub As te puno naučili o konjima i jahanju.

U travnju su planinarili na Sljeme. To je bilo vrlo zanimljivo i nezaboravno iskustvo.

Posjet Vukovaru

Sredinom prosinca 2017. godine učenici osmog razreda posjetili su Vukovar. Projekt je pod pokroviteljstvom Ministarstva branitelja i Memorijalnog centra Domovinskog rata u Vukovaru.

IZUMITELJSKI

DVOBOJ

JEDNOG SUNČANOG I VEDROG DANA...

BOK.

BOK.

PA, ZNAŠ ZARADIO SAM SE U JEDNOM POZNATOM ZNANSTVENOM LABORATORIJU I TAMO SU ME PROGLASILI NAS BOLJIM IZUMITELJEM.

HMM... ZANIMLJIVO I JA ISTO TAKO SAMO ŠTO SAM JA DOBIO MEDALJU.

ŠTO IMA NOVO KOD TEBE?

TA MEDALJA TI NIŠTA NE ZNAČI, IZAZIVAM TE NA DVOBOJ, PA ĆEMO VIDJETI TKO JE BOLJI IZUMITELJ.

MOŽE, DOGOVORENO

SLJEDEĆEG DANA NATJECANJE JE POČELO.

JA SAM IZUMIO LETEĆI ROMOBIL.

MIŠ JE IZUMIO BOLJE. SLJEDEĆI PUT GA MORAM NADMAŠITI.

POGLEDAJ IZUMIO SAM OLOVKU KOJA JAMA PIŠE.

NATJE CANJE SE NASTAVLJA DALJE..

JA SAM IZUMIO PAMETNI MOBIL. MOJE JE SIGURNO BOLJE.

IZUMIO SAM VREMENOV, POMOĆU NJEGA MOŽEŠ PUTOVATI KROZ VRIJEME.

JOOOOOJ!!!

HAČAK TO TI VEĆ POSTOJI. POGLEDAJ IMAM ISTI TAKAV.

MISLIM DA ZNAMO TKO JE BOLJI IZUMITELJ.

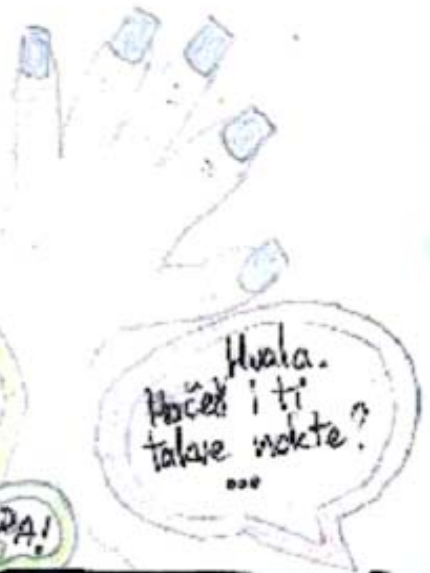
MARA, BARA & ERANICA

STVARNO!!!
Dodi do mene
pa mi ih pokazi
BARA

Ej, Bara, si vidla
moje nove nokte?
Baš su mi fensi
Sami da ih
vidiš.
MARA

Mara, pa
baš su ti lijepi
nokti. Kaka si
napravila taj
lak?
DA!

Hvala.
Hoćet i ti
takve nokte?
...

KAVEN!
Pa to nije
lak za nokte
...

Pa da,
nova voda.
Samo isprati
nokte i jeruj mi

AUČ! Mara,
pa to boli!

Budi sretno.
Pa barem su
ti voliti plave
boje.

KRAJ